

Biblická hodina – 07.09.2023

Suspírium: „Jošafát však navrhol izraelskému kráľovi: „Spýtaj sa najprv na Hospodinovo slovo.“ (IIKrn 18,4) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 28: „Ó, skala moja, Hospodine...“

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Bože náš nebeský, že Tvoja mocná ruka koná v živote Izraela, ale i v každodennosti prvých kresťanských zborov. Ty si na všetko pripravený, Tvoje starodávne zaslúbenia majú jasný cieľ, a Tvoje zázraky prekonajú každú myseľ. Prosíme, o Tvoju činnú službu i medzi nami, keď voláme o pomoc, o radu a o vedenie. Buď s nami, zostať po našom boku, aby sme zaujali také stanovisko, v ktorom poslušnosť bude prvoradou úlohou voči Tvojmu slovu, Tvojim činom a zaslúbeniam, ako to konal Manoach a jeho manželka pre blaho celého národa izraelského. Pomáhaj nám v tom Ty sám, aby čo sa Ti nepáči v našom živote, vyriešil Ty, Ktorý máš záchranný plán pripravený i pre naše spoločenstvo. Prosíme, zaopatruj nás a buď k nám milostivý v Ježišovi Kristovi, v našom Pánovi. Amen.

Biblický text: Kniha Sudcov 13. kapitola: „**Izraeliti potom znova páchali, čo sa nepáčilo Hospodinovi, takže Hospodin ich vydal do rúk Filištíncov na štyridsať rokov. Bol istý muž z Corey, z rody Dánovcov, menom Manoach. Jeho žena bola neplodná, nerodila. Hospodinov anjel sa zjavil žene a povedal: Pozri, si neplodná, nerodila si; no predsa počneš a porodíš syna. Preto dávaj pozor, nepi víno ani nijaký opojný nápoj a nejedz nič nečisté. Veď počneš a porodíš syna. Jeho hlavy sa britva nemies dotknúť. Chlapec bude Božím zasvätencom od života matky. On začne vyslobodzovať Izrael z rúk Filištíncov. Žena to šla oznámiť svojmu mužovi. Povedala: Prišiel ku mne Boží muž. Vyzeral ako Boží anjel a vzbudzoval bázeň. Neopýtala som sa ho, odkiaľ je a on mi nepovedal svoje meno. Povedal mi však: Počneš a porodíš syna. Preto nepi víno ani iný opojný nápoj a nejedz nič nečisté. Chlapec bude Božím zasvätencom od svojho narodenia až do smrti. Manoach sa modlil k Hospodinovi: Pane, prosím, nech ten Boží muž, ktorého si poslal, príde ešte raz k nám! Nech nás poučí, ako máme zaobchádzať s chlapcom, ktorý sa má narodiť. Hospodin splnil Manoachovu prosbu. Hospodinov anjel prišiel ešte raz k žene, keď sedela na poli a jej muž, Manoach nebol s ňou. Žena bežala oznámiť to svojmu mužovi. Povedala mu: Zjavil sa mi ten muž, čo onoho dňa prišiel ku mne. Manoach vstal, šiel za svojou ženou, prišiel k tomu mužovi a opýtal sa ho: Ty si ten muž, ktorý oslovil túto ženu? Ten mu odvetil: Som. Manoach sa opýtal: Keď sa splní tvoje slovo, ako má byť chlapec vychovávaný a čo má robiť? Anjel Hospodina odpovedal Manoachovi: Nech sa žena chráni všetkého, na čo som ju**

upomínal: Nech nepije nič, čo pochádza z viničného kmeňa, nech nepije víno ani opojný nápoj, nech neje nič nečisté, nech dodržiava všetko, čo som jej prikázal. Manoach povedal Hospodinovi anjelovi: Chceli by sme ťa zdržať a pripraviť ti kozľa. Hospodinov anjel však Manoachovi odpovedal: Keby si ma aj zdržal, nejedol by som z tvojho jedla. No ak pripravíš spaľovanú obeť Hospodinovi, prines ju. Manoach totiž nevedel, že je to Hospodinov anjel, preto sa spýtal Hospodinovho anjela: Ako sa voláš? Keď sa tvoje slová splnia, chceli by sme ti prejaviť poctu. Hospodinov anjel mu odpovedal: Prečo sa pýtaš na moje meno? Je tajomné. Manoach vzal kozľa i pokrmovú obeť a obetoval to na skale Hospodinovi, ktorý pred Manoachom a jeho ženou urobil predivnú vec: Keď plameň z oltára vystupoval k nebu, vzniesol sa Hospodinov anjel v plameni oltára hore. Pri pohľade na to Manoach a jeho žena padli tvárou na zem. Hospodinov anjel sa Manoachovi ani jeho žene už nikdy nezjavil. Vtedy si Manoach uvedomil, že to bol Hospodinov anjel. Manoach povedal svojej žene: Určite zomrieme, lebo sme videli Boha. Jeho žena mu však povedala: Keby nás Hospodin hodlal zabiť, nebol by prijal od nás ani spaľovanú, ani pokrmovú obeť. Nebol by nám to všetko ukázal ani by nám teraz nebol niečo také oznámil. Žena porodila syna a dala mu meno Samson. Chlapec rástol a Hospodin ho požehnával. Hospodinov duch začal v ňom pôsobiť v tábore Dánovcov medzi Coreou a Eštaóloom.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-7.verše: Prvý verš poskytuje stručnú správu – s akou sa často stretávame v tejto knihe – o veľkom súžení, do ktorého Izrael upadol pre svoje hriechy, pričom toto súženie poskytlo príležitosť, aby povstal „Spasiteľ“. Oni jednali a správali sa zle pred očami Pána a Pán ich vydal, -ako už mnohokrát predtým-, do rúk ich nepriateľov. Keby nebolo hriechu, nebolo by treba Spasiteľa. Boh dovolil, aby hriech sa rozmnožil, aby sa tým viac rozhojnila milosť. Nepriateľom, ktorému ich Boh teraz zapredal, boli Filištínci. Tento ľud bol v porovnaní s Izraelom bezvýznamný: mal iba päť veľkých miest, ale keď ich Boh použil ako palicu vo Svojej ruke, stali sa mimoriadne násilnými a škodlivými. Táto bieda však trvala dlhšie ako kedykoľvek predtým: štyridsať rokov, nepretržite, aj keď nie s rovnakou intenzitou. V tomto súžení vzhliadol Hospodin na vlastných, narodil sa Samson; a tu nachádzame predpoveď jeho narodenia anjelom. Všimnime si jeho pôvod. Pochádzal z rodu Dánovcov. Dán znamená "sudca" alebo "rozsudok". Umierajúci Jákob prorokoval v súvislosti so Samsonom: „**Dán bude obhajovať právo svojho ľudu ako jeden z kmeňov Izraela**“ (IMojž 49,16), teda zaobstará svojmu ľudu sudcu, hoci bude jedným zo synov sluhov, ktorí budú žiť obyčajným spôsobom, ako každý iný človek v Izraeli z jeho kmeňov. Dedičstvo kmeňa Dán hraničilo s Filištíncami, a preto bol tento kmeň najkompetentnejší na

ich skrotenie. Samsonovi rodičia boli dlho bezdetní. Od matiek, ktoré boli dlho ochudobnené o požehnanie detí, sa zrodilo mnoho vynikajúcich jedincov ako Izák, Jozef, Samuel a Ján Krstiteľ, aby vernosť Hospodinova bola pre nich o to cennejšia, ako o tom čítame u proroka Izaiáša: „**Zaplesaj neplodná, čo si nerodila, zajasaj a výskaj, hoci si nepoznala pôrodné bolesti, lebo bude viac synov opustenej ako synov vydatej,**“ **hovorí Hospodin.**“ (Iz 54,1). Všimnime si, že požehnanie, ktoré dostávame po dlhom čakaní, nás ešte viac upozorňujú na milosť a dávajú najavo, že sa na ňu oplatilo čakať. Žiť v nádeji a s nádejou na Božiu milosť, to je poslanie vyvolených. Uvítacia správa anjela je jasná: narodí sa syn. Posol bol Pánov anjel, ale v ľudskom vzhľade: v odeve proroka, vo vzhľade Božieho muža. Tento posol neprichádza ani tak kvôli Manoachovi a jeho manželke – týmto bezvýznamným Dánovcom –, ale kvôli celému Izraelu, aby povstal záchranca ľudu, ale bolo to vykonané hlavne kvôli Mesiášovi, ktorého narodenie bude ohlasovať anjel rovnako ako narodenie Samsona. V danom poslanstve anjel spomína na bolesť ženy. Z toho Manoachova manželka pochopila, že ten, kto sa s ňou rozpráva, je prorok, predsa len pozná niekto biedu jej srdca. Hovorí jej o tom nie preto, aby ju zarmútil, ale preto, že možno práve v tej chvíli aj ona premýšľala o svojej biednej situácii a plakala nad sebou, ako odsúdená na neplodnosť. Často sa stretávame s tým, že Boh posielala svoju útechu svojmu ľudu v ten najvhodnejší čas. Ďalej ju uisťuje, že počne a porodí syna, a zopakuje tento istý sľub aj v piatom verši, aby sa prejavila moc Božieho slova. Božie zaslúbenie má svoju moc, lebo skrze viery v zaslúbenie, sa naplní. Bolo veľa žien, ktoré po dlhom období neplodnosti, porodili, no Samson sa narodil slovom zaslúbenia, pretože bol predobrazom zaslúbeného Semena, na ktoré starozákonní svätci tak dlho čakali s túžbou viery. V neposlednom rade vyhlasuje, že dieťa musí byť od narodenia až do smrti posvätením a nesmie piť víno ani iný omamný nápoj, pokiaľ dieťa prijíma z jej potravy buď v maternici, alebo dojčením. Všimnime si, že tento Spasiteľ Izraela musel byť zasvätený Bohu v tom najvážnejšom zmysle a musel sa stať príkladom vo svätosti. Boh dokázal svoju dobrú vôľu voči previnilému ľudu a povedal, že vychová nazirejca spomedzi ich. Samson je jediný, ktorý od narodenia je zasvätený Bohu, a napriek tomu, čo čítame o jeho chybách, máme dôvod si myslieť, že ako Boží zasvätený, v skutočnej oddanosti bude slúžiť len Hospodinovi. (vid'. IVMojž 6,2)

Tehotné ženy sa musia svedomito zdržať všetkého, o čom vedia, že je škodlivé a nebezpečné pre ich plod. Je pravdepodobné, že Samsonova matka sa musela zdržať vína a liehovín nielen preto, že dieťa bolo predurčené stať sa nazirejcom, ale aj preto, že sa muselo stať fyzicky silnou osobnosťou, k čomu výrazne prispela abstinencia jeho matky. Nakoniec prorokuje službu, ktorú toto dieťa vykoná pre

svoju krajinu: Začne oslobodzovať Izrael z rúk Filištíncov. Je veľmi žiaduce, aby naše deti boli nielen dokonale oddané Bohu, ale boli aj nástrojmi v rukách Božích v prospech iných, pre generáciu, v ktorej žijú – aby neboli pustovníkmi, neboli sviecou, ktorá sa dáva pod nádobu, ale ako tie, ktoré majú svoje miesto vo svietniku. Všimnime si: Začne vyslobodzovať Izrael. To ukazuje, že útlak zo strany Filištínov bude dlho trvať a pokračovať. Boh uznal za vhodné vykonávať svoje dielo postupne a rôznymi prostriedkami. Jeden položí základy, druhý na ňom stavia a možno tretí položí základný kameň. Aj v tom je Samson predobrazom Krista ako Boží zasvätený Bohu z lona svojej matky. Lebo hoci náš Pán Ježiš sám nebol nazirejcom, predsa bol nazirejcom príkladom ako dokonale čistý od každého hriechu, dokonca ani nepočatý v hriechu a celkom posvätený na Božiu slávu. Podľa tela Kristus pochádzal zo starozákonnej cirkvi vyvoleného židovského národa, pretože im bolo dané zaslúbenie o Ňom. (vid'. R 9,4-5) Správa, že Manoachova žena sa ponáhľala povedať svojmu manželovi o tomto úžasnom a prekvapujúcom poslanstve, bola ohromená radosťou. To nemohla a nechcela zatajiť pred manželom. Bol to Boží muž. Dokázala opísať jej vzhľad a nevedela povedať meno svojmu manželovi, ani ku ktorému kmeňu alebo mestu Izraela patrila, pretože posol považoval za vhodné zamlčať svoje meno, a pokiaľ ide o ňu, už len pohľad naňho bol pre ňu taký hrozný, že nevedela, čo môže a čo nie. Videla, že jeho osobnosť a poslanstvo majú svoju vlastnú dôveryhodnosť, a váhala ďalej skúmať. Presne opísala poslanstvo, zaslúbenie aj prikázanie, aby aj jej manžel uveril zaslúbeniu a stál po jej boku ako varovanie, aby dodržiavala predpisy. Takto by si mali manželia navzájom vymieňať skúsenosti zo spoločenstva s Bohom a požehnaní, ktoré vyplývajú z jeho poznania, aby si mohli navzájom pomáhať na ceste, ktorá sa nazýva svätá.

8-14. verše: V týchto veršoch nachádzame opis druhej návštevy Božieho anjela u Manoacha a jeho manželky. Manoach sa za to vrúcne modlil a nepochyboval o tom, čo mu povedala jeho žena; vedel, že je cnostná žena. Nikde nenájdeme takú veľkú vieru, ani u kňaza Zachariáša, - ktorý stál pri oltári a čakal na Pána, a ktorému sa zjavil sám anjel - nemal takú veľkú vieru ako tento jednoduchý Dánovec. Veci, ktoré sú skryté pred múdrymi, ktorí sú hrdí na svoje duchovné zázemie, sú často odhalené malým, ktorí si vedia vážiť Božie dary a prijímať Božie slovo. Blahoslavení tí, ktorí nevidia, ale veria, ako tu Manoach! Báľ sa len o to, čo robiť s nenarodeným dieťaťom. Všimnime si, že bohobojní ľudia sa oveľa viac usilujú zistiť, čo je ich povinnosťou, čo musia urobiť, než pátrať po udalostiach, ktoré sa im stanú, pretože poslušnosť je naša vec a všetko ostatné je v Božích rukách. Manoach žiada Boha, aby k nim znova poslal požehnaného posla, aby dal ďalšie pokyny, ako sa vysporiadať s týmto nazirejcom, v obave, aby jeho manželka vo svojej prekypujúcej radosťi zo zaslúbenia nezabudla na nejakú časť predpísaného prikázania. Pre ktorých nebo sa otvorilo, nemôžu inak jednať.

Túžia po tom stále viac, chcú sa znova a znova stretávať s Božím mužom. Manoach neposlal svojich sluhov široko ďaleko hľadať Božieho muža, ale hľadal ho na kolenách, prosil Boha, aby ho poslal k nemu. Chceme, aby k nám hovorili a vychovávali nás Boží poslovia, služobníci evanjelia? Prosme Pána, aby ich poslal k nám. Hospodin prosbu kajúcu milostivo splnil. Boh bude nejaký vždy viesť tých, ktorí si úprimne želajú poznať svoju úlohu, a obráti sa na Neho, aby ich vyučoval. Boží anjel sa žene zjavil druhýkrát, keď sedela sama, pravdepodobne pásala svoje stádo alebo v nejakom inom tichom zamestnaní na poli. Samota je často dobrou príležitosťou na spoločnosť s Bohom; veriaci ľudia sa nikdy necítia opustení, Boh je s nimi. Rýchlo ide zavolať manžela; najprv pokorne požiadala svätého posla, aby tam zostal, kým sa nevráti so svojim manželom. Neprosila ho, aby išiel s ňou k manželovi, ale priviedla k nemu svojho manžela. Boží muž naozaj chce, aby zavolala svojho manžela. Všetci tí, ktorí dostali osobné zjavenie o Božích veciach, musia pozvať ostatných na stretnutie s Pánom. Manoach nebol sklúčený tým, že sa mu anjel nezjavil ani druhý raz, ale ochotne nasledoval svoju manželku k Božiemu mužovi. Len čo Manoach prišiel k anjelovi a anjel mu dal plné presvedčenie, že to bol on, kto sa už zjavil jeho manželke, prijal zaslúbenie s plnou pokorou a s radosťou. Požiadal ho, aby zopakoval už dané pokyny: Ako sa správať k dieťaťu; čo by mal robiť? Pokyny boli dané jeho manželke, ale on sa považuje za zodpovedného za pomoc v starostlivom zaobchádzaní s týmto sľúbeným dieťaťom podľa ustanovenia; pretože ani najväčšia starostlivosť a nepretržité spojené úsilie oboch rodičov nestačí na veľké dielo výchovy dieťaťa zasväteného Bohu podľa predpisov pre Neho. Nepresúvajte teda našu zodpovednosť jeden na druhého. Z Manoachovej otázky si všimnime vo všeobecnosti, keď nám Boh dáva nejaké požehnanie zo svojej milosti, našou veľkou starosťou musí byť, ako ho správne použiť, ako sa to hodí; pretože je skutočným požehnaním len vtedy, keď s ním správne žijeme. Boh nám dal telo, dušu a statky; ako sa k nim správame, aby naplnili zámer Darcu a ukázali sme sa ako dobrí správcovia? Najmä tí, ktorým Boh dal deti, musia byť veľmi opatrní, ako sa k nim správajú a čo s nimi robia, aby ich odvrátili od bláznovstva, ktoré sa pripojilo k ich mysliam, aby formovali ich myseľ a správanie v správnom čase a viedli ich po ceste, po ktorej musia kráčať. V tejto veci zbožní rodičia neustále prosia o Božiu pomoc: „Pane, nauč nás, ako sa máme správať k našim deťom, aby boli nazirejcami a aby sme ti ich zasvätili ako živé obety.“ Je veľmi potrebná abstinencia, teda opatrnosť, ako aj zotrvanie v správnom „manažovaní“ našich detí a nás samých. Buť a zostať triezvi a zdržať sa; dávajme pozor nielen na to, aby sme nepili víno a iné omamné nápoje, ale ani nejedli nič, čo pochádza z hrozna. Tí, ktorí si chcú zachovať čistotu, sa musia držať ďalej od všetkého, čo hraničí s hriechom alebo vedie k hriechu. Keď bola táto žena tehotná, nesmela jesť nič nečisté. Podobne aj tí, v ktorých sa Kristus stal

telom, sa musia starostlivo očistiť od všetkej telesnej a duchovnej nečistoty a nerobiť nič, čo by novému človeku uškodilo.

15-22.verše: Máme tu pred sebou správu o tom, ako prebiehal rozhovor medzi Manoachom a anjelom. Bola v ňom prítomná láskavosť voči Manoachovi. Kým bol anjel s ním, jeho identita bola pred ním skrytá. Nevedel, že je to anjel Pánov. Rovnako aj Kristus bol vo svete, ale svet Ho nespoznal. Boh v skrytosti koná. Nie sme schopní zniesť pohľad na Pánovu slávu. Boh sa rozhodol hovoriť k nám prostredníctvom človeka, ako sme my, prostredníctvom prorokov a kazateľov; dokonca aj keď hovoril prostredníctvom svojich anjelov alebo svojho Syna, títo sa zjavovali na ľudskú podobu a považovali sa len za Božích mužov. Ani teraz anjel neprijal Manoachovu ponuku, nepotrebuje pripraviť kozľa. Manoach, ktorý chcel vyjadriť svoju lásku a vďaka tomuto ctihodnému cudzincovi, ktorý im priniesol uvítací odkaz, ho požiadal, aby ho pohostili. Všetci, ktorí prijímajú evanjelium, budú pripravení slúžiť s radosťou v prospech tých, ktorí im odovzdali Slovo. Anjeli nepotrebujú jedlo a pitie; skôr oslavovanie Boha je ich pokrmom a nápojom, a to bol aj Kristov pokrm: **„Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, čo ma poslal, a dokončiť jeho dielo.“ (Jn 4,34).**

A my, ako oni, musíme plniť Božiu vôľu, aj naše obyčajné jedlá treba pripravovať ako Bohu milú obeť. Anjel odmietol povedať svoje meno. Manoach chcel vedieť, ako sa volá a ku ktorému kmeňu patrí, - nie ako keby pochyboval o pravdivosti posolstva, ale - aby ho aj oni mohli navštíviť a lepšie ho spoznať. Túto priazeň nedostal ani samotný Jákob v prvej knihe Mojžišovej: **„Prezrad' mi svoje meno!“ Ten mu odpovedal: „Prečo chceš vedieť moje meno?“ Tam ho požehnal.“ (IMojž 32,30)** Nemôžeme dostať to, o čo žiadame, ak nevieme, o čo sme žiadali. Manoachova žiadosť bola pokorná, no napriek tomu bola odmietnutá. Boh oznámil svoje meno Mojžišovi (viď. IMojž 3,13-14), pretože bola zvláštna príležitosť oznámiť ho. To, čo Manoach žiadal ako vysvetlenie svojej povinnosti, mu bolo okamžite odhalené, ale to, čo žiadal, aby uspokojil svoju zvedavosť, mu bolo odmietnuté. Boh nám dal vo svojom slove bohaté vedenie o tom, čo by sme mali robiť, ale nikdy nemal v úmysle dať nám odpovede na naše chytré otázky. Čo je tajomstvom zostáva aj tajomstvom. Mená anjelov vtedy neboli zverejnené, aby ich nezbožňovali. Po babylonskom zajatí, keď bol Boží ľud očistený od modlárstva, anjeli oznámili svoje mená a predstavili sa Danielovi, a anjel bez opýtania povedal Zachariášovi svoje meno: **„Ja som Gabriel!“ (Lk 1,19)**

Jedno z Kristových mien je **OBDIVUHODNÝ**. (viď. Iz 9,6) Jeho meno bolo dlho tajomstvom, no vyšlo najavo evanjeliom: Ježiš, Spasiteľ. Sú tajomstvá, ktoré, kým žijeme v tomto svete, nám nepatria. Manoach, - hoci nebol kňazom a nemal ani oltár - ale pretože dostal takú dôkladnú právomoc, vylial svoj pokrm na obetné mäso a obetoval ho na skale Pánovi. Takto musíme priviesť svoje srdcia k Bohu a podriaďiť sa dielu Jeho Ducha. Oheň zostúpil z neba a pohltil obeť. Anjel Pánov

vystúpil v plameni oltára. To dávalo najavo, že to nie je len človek, ako si mysleli, ale posol priamo z neba. Boh prijal ich obeť, lebo to vykonali spoločne s modlitbou. Nikto iný ako Kristus, ktorý skrze vieru prebýva v našich srdciach, robí naše obeť voňavými. Bez Neho sú všetky naše služby dymom, ktorý obťažuje Boha. Keď však anjel vystúpil, neodvážili sa zostať stáť a pozeráť sa na oblohu – ako to robili svedkovia Kristovho nanebovstúpenia – ale so svätou bázňou a úctou sklonili svoje tváre k zemi. Ale už sa im nezjavil; bol poslaný pri zvláštnej príležitosti, ktorá je už minulosťou, a nie preto, aby s ním zostal v neustálom kontakte. Nakoniec tu je zaznamenaný vplyv tohto videnia na Manoacha a jeho manželku. Zatiaľ čo anjel bol pri nich, oni sa prizerali a nič nehovorili; ale keď odišiel a dokončil svoju prácu, mali čas si to premyslieť. Manoachovu dušu zachvátil veľký strach. Bol taký neistý a zmätený z vecí, ktoré mali posilniť a povzbudiť jeho vieru, že na nič iné nemyslel, len na to, že obaja hneď zahynú: Keď zomrieme, zomrieme! Medzi Židmi bolo bežnou ľudskou vierou, že po videní Boha alebo anjela nasleduje okamžitá smrť; a táto myšlienka v tejto chvíli úplne porazila Manoachovu vieru. Manoachovo srdce bolo vydesené, ale jeho manželka ho ako vhodná pomocníčka povzbudzovala. Je lepšie dvom ako jednému, pretože keď jeden upadne do sklúčenosti a pochybností, druhý ho pozdvihne. Manželia by si mali navzájom pomáhať. Jeden druhého podporovať. Nemôžeme zomrieť, iba ak sa to Bohu páči zabiť nás. Naša smrť musí vyjsť z jeho ruky a vôle. Už teraz nám znamenia jeho dobrotivosti, ktoré nám milostivo dal, zakazujú myslieť si, že nás chce zničiť. Keby nás chcel zabiť, neprijal by našu obeť. Obeta Kristova bola výkupným za naše životy a oheň na nej horiaci je jasným svedectvom toho, že od nás odvrátil svoj hnev. Obeť bezbožných je pred Ním ohavnosťou, ale hľa, naša nebola. Nezjavil by nám všetky tieto veci, tieto úžasné videnia, ani by nás neobdaroval mimoriadnymi veľkými a úžasnými zaslúbeniami o dieťati, ktoré bude nazirejcom a spasiteľom poslaným Bohom. Také veci by nám nepovedal, keby nás chcel zabiť. Všetkým veriacim kresťanom, ktorí žijú v spoločenstve s Bohom slovom a modlitbou, ktorým sa milostivo zjavil, a ktorí majú dôvod veriť, že ich činy sú Bohu milé: naberte odvahu vždy, keď prežívate zamračené dni. Naučme sa uvažovať s vierou ako Manoachova manželka: „Keby ma Boh predurčil na zatratenie, aby som zahynul pod Jeho hnevom, neudelil mi také charakteristické znaky svojej lásky. I tu platia Ježišove slová: „Žena, veľká je tvoja viera!“ (Mt 15,28)

24-25. verše: Nakoniec sa dočítame aj o narodení Samsona. Žena, ktorá bola tak dlho neplodná, porodila syna, ako bolo prisľúbené; lebo Božie slovo sa naplní. Vieme uviesť príklad, že by Boh nevykonal to, čo vyriekol? Meno dieťaťa Samson, podľa niektorých pochádza zo slova Šemeš, čo znamená Slnko, v zdobneninovej forme: „Slniečko“, kvôli jeho veľkej sile, veď slnko je prirovnané k udatnému hrdinovi (vid'. Ž 19,5) Deti zaslúbenia zdedia požehnanie. Jeho mladosť je opísaná

svedectvom, že ho Pán požehnal. Keď Boh niekoho požehná, dáva mu aj svojho Ducha, vďaka ktorému je na toto požehnanie pripravený. Tí, v ktorých Svätý Duch začína pôsobiť skoro, už v detstve, sú skutočne požehnaní. Ak Svätý Duch vyleje na naše sadenice svoju silu, budú rásť ako vrbý prúdom vôd. Duch Hospodinov začal pôsobiť Samsonom v tábore Dánovcov, teda v armádotvornom zhromaždení tohto kmeňa, ktorý pravdepodobne vytvoril tábor medzi Coraou a Estaólom, neďaleko miesta, kde býval Samson, aby odolali vpádom Filištíncov; tu sa medzi nimi objavil Samson ako mladý a všimli si ho pre jeho mimoriadne prejavy a odvážne činy. Prejavil mimoriadnu horlivosť pre svoju krajinu, proti nepriateľovi; bolo evidentné, že má v sebe viac vlastenectva, ako sa zvyčajne od dieťaťa očakáva. Silní ľudia veria, že víno ich robí odvážnymi a zohrieva ich (Ž 78,65), ale Samson víno nepil, a predsa mal mimoriadnu silu a odvalu, pretože bol s ním Hospodinov Duch, ktorý ho naštartoval; preto sa neopíjajme vínom, ale buďte naplnení Duchom Svätým, ktorý je daný všetkým umierneným a rozvážnym.

Biblický text: Skutky apoštolov 5. kapitola 12-16.veršov: *„Medzi ľuďmi sa rukami apoštolov dialo veľa znamení a zázrakov. Všetci sa svorne zdržiavali v Šalamúnovom stĺporadí. Nikto iný sa neodvažoval k nim pridružiť, ale ľud ich chválil a ustavične pribúdalo mnoho mužov i žien, čo uverili v Pána. Ešte aj chorých vynášali na ulice a kládli ich na lôžka a nosidlá, aby aspoň Petrov tieň padol na niektorého z nich, keď tadiaľ pôjde. Aj z miest okolo Jeruzalema sa schádzalo množstvo ľudí, ktorí prinášali chorých a trápených nečistými duchmi, a všetci boli uzdravení.“*

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Ježišove slová sa naplnili: **„Amen, amen, hovorím vám, že aj ten, kto verí vo mňa, bude konať skutky, aké ja konám, ba bude konať ešte väčšie, lebo ja idem k Otcovi...“ (Jn 14,12)** Znamená a zázraky apoštolov sú opravdivé zázraky, ktoré skrze evanjelia sú spojené s premenou života. Skutočným zázrakom je však to, že jednomyselne sú spoločne. Svornosť predstavuje jednu myseľ, jednu dušu, jedno srdce. Vidieť v súčasnosti niekde vo svete jednomyselnosť ľudí? Na štadiónoch, kde súperia medzi sebou dva tábory. Fanúšikovia vedú jednomyselne uvažovať. Komu fandíme, toho podporujeme, ale sme proti niekomu. Všetci v Šalamúnovom stĺporadí boli spolu. Tam, kde zatkli Petra a Jána, tam, kde im bolo zakázané prehovoriť, tam sú spolu. Solidarita v nenávisti na štadiónoch, solidarita v láske v Jeruzaleme. Dôležité na premyslenie. Hodné prehodnotenia. Princíp lásky Božej priťahuje jednomyselných ľudí. Zmýšľať podľa Krista (Fil 2,1) ako sa naučil i skrze mohutného stretnutia s Ním samotný Saul, ktorý sa stál Pavlom. (viď. Sk 9)

Iný však zotrvali a čakali. Báli sa ich, lebo ich bohabojnosť bola zjavná. Majú strach z tej moci, ktorá v nich a medzi nimi pôsobí. Ľud je však naklonený im. To je veľmi zaujímavé. Mocní ich odmietajú, ale ľud je na ich strane. Zázraky sa odohrávajú medzi ľuďmi, ich kladná hodnota je citeľná. Je to nový spôsob spolužitia. MEDZI NIMI PREBÝVA KRISTUS PÁN.

Vo Svätom Písme sa častokrát rozlišuje ľud a zástup. Zástup predstavuje spoločenstvo, ktoré je proti niekomu, združujú sa proti niekomu, zjednocujú sa proti niekomu, jednotu tvorí nenávisť proti niekomu. Ľud predstavuje spoločenstvo s Bohom a medzi sebou, utvárame ľud Boží, kde každý je slobodný, nemanipulovaný, ktoré nekričí, ale žije hodnotami, ktoré pramení z bytia spolu.

Pripojujú sa k Pánovi. Ich počet rastie, pretože ich vzťah je prvoradý s Pánom. Kvalitu vzťahov určuje Pán. On ručí za nás všetkých. Nepripojujú sa pre odvahu apoštolov, pre osobu apoštolov, pre ich veľké činy a zázraky, ale k Pánovi. Kristovo telo sa rozmnožuje, nie Petrova cirkev. Spojenie s Ním vytvára osobitný vzťah. Ako ratolesť spojená s vinným kmeňom. Spoločný život, spoločný životný cieľ, nášš Syna jednorodeného a skrze Neho sa stať bratmi a sestrami. On ako Prvý dal život za to, aby sme boli sestry a bratia. On bol zabitý mocnými, aby sme my slabí stali tým, čím sme teraz. V Ňom Otec nebeský miloval všetkých ľudí ako bratov a aj dnes nás volá do osláveného života, aby nás našiel, pretvoril na svoj obraz a potešil so Sebou. Sme jedno telo, sme uverili v Pána, a nie Petra, nie Jána.

Bratstvo a sesterstvo utkané Pánovou krvou. Cirkev teda nie je centrum privilegovaných. Cirkev teda nie je centrum povýšených. Cirkev je spojená spásou v Ježišovi Kristovi, a tí, ktorí uverili v Neho, zostávajú v Ňom, a slúžia v Jeho mene tým, ktorí Ho taktiež spoznali. Jedine „**v ňom žijeme, hýbeme sa a sme...**“ (Sk 17,28) Evanjelium prichádza zjaviť práve túto skutočnosť, a to nielen do Atén, ale aj do Bratislavy. Pravý obraz Boha. Skutočnosť o Bohu. Jedine Slovo Božie odhaľuje a zjavuje tvoju a moju hĺbkovú identitu, ktorou je skutočnosť, že si a som súčasťou toho tela. Veď Slovo sa stalo telom, a Syn človeka je Boh sám, potrebou lásky. Toto spoločenstvo s Utešiteľom je tou spojkou, ktorá prináša svoje plody.

Plody Kristovho tela sa opierajú o toho učeníka, ktorý svojho Majstra a Pána zaprel, ktorý si bol vedomý svojho zlyhania, ktorý bol označený za satana. (viď, Mk 14,66-72, Mt 16,21-23) Aj Peter je zahalený do Kristovho milosrdenstva, o, neverný, sa môže oprieť len o VERNÉHO SVEDKA. Aj on je nešťastník ako my všetci, ktorý bol omilostený. Táto milosť v ňom pôsobí. Jeho tieň, nie jeho ruka, nie jeho noha, nie jeho oči, nie jeho myseľ, ale jeho tieň pôsobí tam, kde je rana, bieda a choroba. Chorých na nosidlách a na lôžkach vynášali na ulice. Tieň človeka sa nedá ovplyvniť. Je späť s človekom, ale nemá naňho žiaden vplyv človek. Peter jedine so svojim Raneným Lekárom uzdravuje tých, ktorých to najviac potrebujú. Skrze Jeho rany sme uzdravení, vie to Peter a vieme to aj my. Čo je to choroba, čo je to rana vie, jedine Kristus. Práve vďaka pohľadu na Krista

a vďaka skúsenosti skutočnej záchrany, ktorou prešiel, môže túto záchranu odovzdávať druhým. Nekonať to násilne, ale je to ako radostná zvesť evanjelia, prichádza sama od seba.

Nakoniec zástupy sa stanú ľuďom Božím. Nemocní sú mocní, plní Ducha. Sužovaní sú napojení. Nečistí sú očistení. To vykonal Ježiš svojou mocou. Naplnilo sa proroctvo Zachariáša: **„Takto hovorí Hospodin zástupov: „Ešte prídu národy a obyvatelia veľkých miest a obyvatelia jedného mesta pôjdu do druhého a povedia: ‚Poďme, vyberme sa uzmiert’ Hospodinovu tvár a hľadať Hospodina zástupov; pôjdem aj ja!’ Pôjdu mnohí ľudia a mocné národy hľadať Hospodina zástupov do Jeruzalema a uzmiert’ Hospodinovu tvár.“ Takto hovorí Hospodin zástupov: „V tých dňoch sa chopí desať mužov z národov všetkých jazykov obruby odevu judského muža, pevne ho uchopia a povedia: ‚Chceme ísť s vami, lebo sme počuli, že s vami je Boh.’“ (Zach 8,20-23)**

Veľa ľudí chce byť vo viere tam, kde si ty. Veľa ľudí chce mať také uistenie spásy ako ty. Veľa ľudí chce mať takú nádej večného života ako ty. Veľa ľudí chce prežiť s Kristom a v Kristovi to, čo ty.

Je krásne, že cirkev netvorí dokonali, ale že práve skrze našej ruky môžeme mocou Božou slúžiť iným. My sme odejúc Kristovou milosťou vedomí svojho hriechu, a skutočne pôsobíme tou slobodou, ktorou nás Pán obdaril.

Naše skutky sú spojené s Kristom, ktorý nás upovedomí: **„Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník. Každú ratolesť na mne, ktorá neprináša ovocie, odrezáva, a každú, ktorá prináša ovocie, čistí, aby prinášala viac ovocia. Vy ste už čistí pre slovo, ktoré som vám povedal. Zostaňte vo mne a ja vo vás. Podobne ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak nezostane na viniči, tak ani vy, ak nezostanete vo mne. Ja som vinič a vy ratolesť. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť.” (Jn 15,1-5)**

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Ak ste teda boli spolu s Kristom vzkriesení, hľadajte to, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha. Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi. Lebo ste umreli a váš život je skrytý s Kristom v Bohu. Keď sa zjaví Kristus, váš život, vtedy sa aj vy spolu s ním zjavíte v sláve.” (Kol 3,1-4) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 458: „Bratia, sestry, poďme spolu...”